

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1959 m.

lapkričio

21

ŠESTADIENIS
Nr. 138(1868)

Kaina 15 kap.

KAD NEPRAILGTŲ VAKARAI...

Darbas puošia žmogų. Dabar mums sunku būtų išsivaizduoti žmogų nedirbantį. Jūs tik pažvelkite aplink. Fabrikuose ir gamyklose, grandiozinėse septynmečio statybose ir plačiajame žemės ūkio fronte, istaigose ir mokslinėse laboratorijose triūsia milijonai tarybinių žmonių — šviesios ateities kūrėjų. Bet ar pasitenkina jie vien darbu? Blogas tas darbininkas, kuris nesirūpina įdomiu ir turtingu savo laisvalaikio praleidimu, poilsiu, politinio-kultūrinio akiračio plėtimu. O tam mūsų šalyje kasdien sudaromos vis geresnės sąlygos.

Gillon praėitį nugalėjo tos dienos, kai darbo žmonės savo laisvalaikį praleisdavo smuklėje, prie kortų stalo. Jų vieton atėjo liaudies universitetai, kultūros namai, kinoteatrai, bibliotekos. Mūsų kaimuose vis daugiau sušvinta iljičiaus lempučių. Kartu su ta nuostabią tarybinio gyvenimo šviesą į kolūkiečių namus ateina radijas, knyga, laikraštis.

Paskutiniu metu įdomiau ir turiningiau savo laisvalaikį praleidžia dauguma mūsų rajono darbo žmonių, kolūkiečių. Beveik kiekvieną vakarą, kuomet laikrodžio rodyklė priartėja prie skaičiaus 7, rajono kultūros namus, biblioteką užtvindo jaunimas, pagyvenę darbininkai bei tarnautojai. Vieni iš jų dainuoja chore, kiti dalyvauja lietuvių liaudies šokių bei dramos rateliuose, tretį palinksta ties laikraščiu, žurnalais, knyga. Čia galima pamatyti įvairaus amžiaus ir įvairių profesijų žmones.

Beveik kiekvieną laisvą vakarą praleidžia rajono kultūros namuose tėvas ir sūnus Dambrauskai, medicinos darbuotoja Valė Linkelienė, tarnautoja Polina Kalvaitytė, mokytojos Elena Beinoraitė, Vanda Trinkūnaitė, Stasė Laiškytė, architektas Laisvis Trumpickas, inžinierius Vilhelmas Toločka, agronomas Jonas Pallokas ir daugelis kitų. Visų jų laisvalaikis turiningas, naudingas, o ir poilsis, be abejo, geras.

Ziemos vakarai niekuomet neprailgsta V. Kudirkos vardo žemės ūkio artelės nariams. Kolūkiečiai ir ypač jaunimas čia mokla ir stengiasi įdomiai praleisti laisvalaikį. Argi kolūkiečiai nesidžiaugė žiūrėdami abiturientų brigados drauge su LTSR nusipelnusiu artistu N. Naku pastatytą Dauguviečio veikalą „Zaldokynė“. O kas iš kolūkio moterų pasakys, kad blogai praleisti laisvalaikį dailiojo slavinėjimo ratelėje? Tačiau šio kolūkio nariai tuo nepasitenkina. Daugelis jų mokysis liaudies universitete, kuris greit bus čia atidarytas.

Neblogai organizuojamas kolūkiečių poilsis Imbrade, Vajesiškyje, Degučiuose.

Vienok, šiuo klausimu dar ne viskas daroma. Mūsų rajone dar nepanaudojamos visos priemonės žymiai įdomesniai darbo žmonių poilsui užtikrinti.

Ypatinai apgalvintose padėtyse atsidūrė sportinis darbas. Zarasuose yra daug šachmatų-šachkių mėgėjų. Kiekvienas iš jų norėtų kelti savo sportinį lygį, išbandyti jėgas su kitais miesto šachmatininkais. O kas atsisakytų, laisvais vakarais, pažaisti stalo teniso, tinklinio? Bet niekas iki šiol tuo nesirūpino. Rajono sporto tarybos vadovai teisinasi patalpų nebuvimu. Tiesa, sporto taryba neturi tam specialių patalpų, tačiau šachmatų-šachkių turnyrams organizuoti galima pasinaudoti kultūros namų patalpomis, užsiėmimus kitose sporto šakose galima būtų organizuoti vaikų sporto mokykloje.

Daugiau turėtų dirbti rajono kultūros namai. Juk mūsų moteris labai sudomintų namų ruošos, kirpimo-siuvimo kursai. Darbo žmonės pageidauja daugiau įdomių ir turiningų jaunimo vakarų.

Pas mus daug kalbama apie liaudies universiteto atidarymą Zarasuose, bet toliau kalbų dar nenuėita.

Nuobodžiais ir ilgais tapo žiemos vakarai Antazavės, Kovališkių, Pavidinės, Bernotiškių apylinkių kolūkiečiams. Šių apylinkių kultūros-švietimo įstaigos be kino beveik nieko neorganizuoja.

Kultūros darbuotojų, kaimo inteligentijos pareiga organizuoti įdomų ir turiningą darbo žmonių, kolūkiečių poilsį. Reikia daugiau ruošti įdomių masinių priemonių: jaunimo vakarų, saviveiklininkų pasirodymų, susitikimų su darbo pirmūnais. Būtina pagyventi sportinį darbą rajone. Partinės ir komjaunimo organizacijos turi gerinti kultūrinį-masinį darbą darbininkų bei žemdirbių tarpe.

A. Mikojanas atvyko į Meksiką

Lapkričio 18 d. į Meksiką atvyko Lietuvos ambasadoras Raulis Salinas Losanas ir kiti oficialūs asmenys, o taip pat TSRS ambasadorius Meksikoje V. Bazykinas ir Tarybų Sąjungos ambasados bendradarbiai. A. Mikojanas ir jo palydovai.

A. Mikojaną sutiko Meksikos užsienio reikalų ministras Manuelis Teljo, pramonės ir prekybos ministras Raulis Salinas Losanas ir kiti oficialūs asmenys, o taip pat TSRS ambasadorius Meksikoje V. Bazykinas ir Tarybų Sąjungos ambasados bendradarbiai.

Sutikti garbingojo svečio aerodrome susirinko daug Meksikos sostinės gyventojų.

Kūlimas baigiamas

Darniai ir organizuotai šiais metais dirba Kalinino vardo žemės ūkio artelės nariai. Kartu su kitais darbais čia baigiamas ir kūlimas. Iš viso 522 hektarų ploto liko neiškulfa tik nuo 40 ha. Pirmosios baigė kūlimą I, III ir IV laukininkystės brigados, kurioms vadovauja brigadininkai Cibulskis, Paurys ir Pučinskas. Prie kūlimo gerai padirbėjo sudėtingos kuliaimosios mašinistas Buičėnas, artelės nariai Jonas Kazlauskas, Feliksas Narkevičius, Juozas Cibulskis ir kt.

Artimiausiomis dienomis kolūkis baigs kūlimą.

V. Guogytė
kolūkio sąskaitininkė

Linai — į užsienį

Iš lietuviško šilko ne tik mūsų audėjos audžia plonas drobės, bet ir užsienio šalyse jį aukštai įvertina. Linų produkciją užsieniui ruošia ir Panemunėlio linų fabrikas, kuris jau šiame mėne-

syje išsiuntė keliasdešimt tonų linų pluošto. Netolimoje ateityje numatoma išsiųsti dar keliasdešimt tonų aukštos produkcijos linų pluošto.

J. Aleksa

Nevilkinkime linų pristatymo valstybei

Praėjusiais metais Mičurino vardo kolūkis augino 28 hektarus linų, už kuriuos gavo... 5,3 tūkstančio rublių. Kitaip sakant, kiekvienas hektaras linų davė po 190 rb 40 kap. Nejaugi neauga tame kolūkyje linai? Auga, ir neblogiau negu kituose rajono kolūkiuose. Dalykas tame, kad išauginti linai ruošiami parduoti valstybei blogai, neatsakingai. Taip darbo minėtos žemės ūkio artelės kolūkiečiai pernai, nepadarė atitinkamų išvadų iš praeitų metų klaidų ir šiame. Nors pagrindinė dalis linų yra atsklojęs, bet iki šiol jie neruošiami pristatyti valstybei, nerūšiuojami.

„Garbingo darbo“ kolūkis augino šiemet 45 hektarus linų. Artelė turi nuosavą linų kuliama, bet, nežiūrind j tai, smarkiai užvilkino linų galvučių kūlimą, sėmenų paruošimą valstybei. Didelė dalis linų liko neklojėti. Neklojėjo šiemet linų Puškino vardo bei Stalino vardo kolūkiai. Aukščiau minėti, o taip pat ir kai kurie kiti kolūkiai kasmet kartoją tas pačias klaidas ir parduoda linus valstybei sekantį pavasarį apgedusius ir visiškai žemu numeriu.

Visiškai nepakenčiama

APIE DIRVAS, TRĄŠAS IR ŠEIMININKUS

Pasidairius vasaros metu po „Aukštaičio“ kolūkio laukus iš karto pamatysi — kur žemė geresnė, derlingesnė, ten ir javas, ir mūras, siūbuoja vėlyje, o ant smėlėtų kalvų, kalvelių, kurių čia devynios galybės, kuokšiais, lyg katino ūsai, styro menki stiebeliai su degtuko ilgumo varpelėmis. Negausiai byra iš po kuliamosios auksiniai grūdai atėjus rudeniu. Ir taip metai iš metų. Stai kad ir šiemet grūdinių kultūrų derlius vargu ar viršys 7 centnerius iš hektaro. Ir tai pirmaisiais septynmečio metais. O juk jo pabaigoje iš kiekvieno hektaro numatoma gauti ne mažiau kaip po 14 centnerių grūdų. Išauginti tokį derlių smėlingose brigadų dirvose nelengva, ir šis darbas pareikalauja iš žemdirbių daug sumanumo ir triūso.

Rūpintis gausiais derliais laukininkystės darbuotojams reikia pradėti nuo gero dirvų įtręšimo. Neprišilaikant teisingos sėjamos, nepakankamai dirvas įtręšiant, jos nusialino. Mineralinių trąšų neužtenka, o, be to, naudojant vien tik jas, jos netenka reikiamo efektyvumo.

Kokias gi galimybes turi artelė mėšlui sukaupti? Kolūkio fermose yra 134 stambieji raguočiai. Imant, kad iš kiekvienos karvės ar prieauglio per tvartinį laikotarpį galima sukaupti apie 7 tonas mėšlo, — gausime apie 900 tonų. Iš arklidžių, kuriose žiemoja 62 kolūkio arkliai, į laukus galima išvežti irgi apie 250 tonų mėšlo. Dar tiek mėšlo galima sukaupti avidėse bei kiaulidėje. Susumavus gausime, kad vien tik iš visuomeninių gyvulių galima sukaupti apie pusantro tūkstančio tonų mėšlo.

Artelės valdybos nariai, brigadininkai, pagaliau ir patys kolūkiečiai gali nepatikėti tokiu dideliu skaičiumi. Reikia pasakyti, kad rūpinantis trąšomis, kaip kad iki šiolei, tokio kiekio mėšlo čia nesukaups. Prie tvartų neįrengtos mėšlidės, iš kiaulidės srutos teka į balą. Ar geri šeimininkai taip elgiasi?

Tų kolūkių žemdirbiai, kurie rimtai susirūpinę derlingumo kėlimu, nepasitenkina mėšlo sukauptimu vien tik gyvulininkystės fermose. Jie sudaro sutartis su kolūkiečiais, pagal kurias šie iš savo asmeninių ūkių į kolūkio laukus išveža po 3—4 vežimus mėšlo už atitinkamą atlyginimą. Su tokiu valdybos pasiūlymu sutiktų ir „Aukštaičio“ kolūkiečiai. Iš 140 kolūkiečių kiemų į kolūkio dirvas būtų galima išvežti dar 160—170 tonų mėšlo. Reikia tik su jais susitarti.

Geriausia nauda gaunama tada, kai dirvos tręšiamos ne grynu mėšlu, o durpių-mėšlo kompostu. Kolūkio agronomai tokio komposto reikšmės bei jo gamybos proceso, atrodo, aiškinti nereikia. Ji to gali išmokyti visus brigadininkus, laukininkus. Iš mišinių (1 daliai mėšlo imant 2 dalis durpių ir dar pridant mineralinių trąšų) galima paruošti gero komposto apie 5000 tonų. Tai reiškia, kad kiekvienam ariamos žemės hektarui tektų po 6,5 tonos organinių trąšų.

Tačiau gaminant tokį kompostą reikia turėti paruoštų durpių. O jų paruošimu artelės vadovai iki šiol nesirūpina. Kolūkio pirmininkas nenori kreiptis į MMS pagalbos, nes, esą, už darbą reikia brangiai mokėti. Jis ruošti čia galvojama

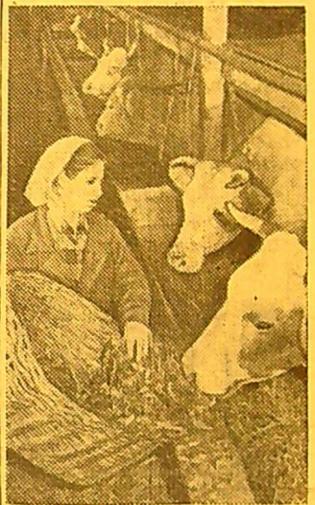
savo jėgomis. Tačiau žmonės dabar užimti kitais darbais. Tiesa, dabar paruoštų durpių šią žiemą jau negalima bus kompostuoti, tačiau tai nereiškia, kad galima vilkinti jų paruošimą.

Vertinga trąša, ypač li-nams, yra pelenai. Apskaičiuota, kad 6—7 centneriai pelenų, išbėrus juos į hektarą linų pasėlių, šiaudelių derlių padidina 3,9 centnerio, o sėmenų — 0,7 centnerio. Reikia susitarti su kolūkiečiais, mokiniais, kad jie už nustatytą atlyginimą rinkytų pelenus.

Kiekviena tona vietinių trąšų teigiamai atsiliepia į derliaus padidinimą. Todėl jų sukauptimu artelės valdybai laikas rimtai susirūpinti.

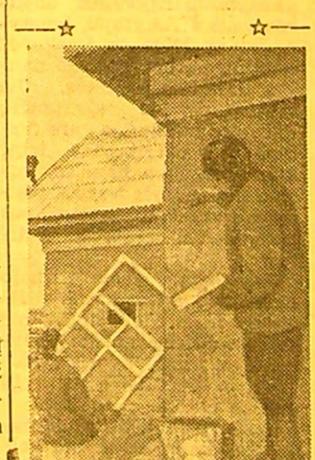
V. Raubiška

1960 METŲ SĄSKAITA

ČIUVAŠIOS ATSR. Garbingu darbu sutinka TSKP CK Plenumą viena iš pirmaujančių respublikos melžėjų Evgenija Abramova, dirbanti Alatyro tarybiniam ūkyje. Nuo metų pradžios iš kiekvienos karvės ji vidutiniškai primelžė po 4200 kilogramų pieno, pirma laiko įvykdžiusi metinį įsipareigojimą. Dabar E. Abramova dirba jau 1960 metų sąskaita.

Nuotraukoje: E. Abramova. (TASS).

IRKUTSKO SRITIS. Gerą vardą turi Zalarinsko rajono „Sibiro“ kolūkio žemdirbiai. Puiškiai padirbėjo jie pirmaisiais septynmečio metais. Šio ūkio pajamos per trumpą laiką padidėjo beveik dvigubai, viršydamos 5 milijonus rublių.

Augant ekonomikai keičiasi ir kolūkiečių buitis. Kaime išsivystė didelė gyvenamųjų namų statyba.

Nuotraukoje: melžėjos L. Kastiuk šeimos namo statyba.

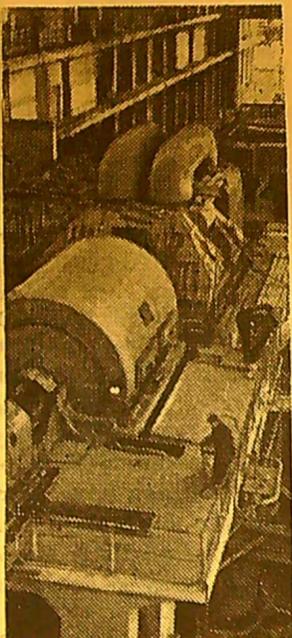
E. BRIUCHANENKOS nuotr. (TASS).

L. Ivanovas
Zarasų linų paruošų punkto vedėjas

Partijos gyvenimas

Kaip praėjo pirmieji užsiėmimai...

Jau mėnuo, kai prasidėjo mokslo metai partinio švietimo tinkle. Daugelis politratelių propagandistų, seminarų vadovų pirmuosius užsiėmimus pradėdavo gerai pasiruošę, įdomiai, juose dalyvavo beveik visi klausytojai. Pažymėtini, pavyzdžiui, vietinio ūkio valdyboje veikiančių politratelių: TSKP istorijos, kuriam vadovauja drg. L. Frolova, ir socialinės pramonės ekonomikos — propagandistas drg. J. Stankus, Turmanto geležinkelio stoties TSKP istorijos ratis — propagandistas drg. M. Jakutis, P. Cvirkos vardo kolūkyje sudarytas žemės ūkio ekonomikos ratis, kuriam vadovauja pats artelės vadovas drg. Binkis, ir daug kitų. Reikliai ir įdomiai komunistas J. Zolotuchinas vadovauja Turmanto vidurinės mokyklos politinės ekonomijos seminarui, o drg. V. Tifarenko — Zarasų II vidurinėje mokykloje veikiančiam seminarui, kuriame studijuojamas TSKP XXI

ESTIJOS TSR. Pabaltijo valstybinės rajoninės elektros stoties statytojai, lenkyniaudami Didžiojo Spalio 42 metinių garbei, pasiekė naujus darbo laimėjimus. Jie sumontavo 100 tūkstančių kilovatų galingumo garo turbiną. Jau užtvindytas trijų kilometrų ilgio kanalas, kuriuo iš dirbtinės Narvos vandens saugyklos vanduo bus paduodamas į stoties katilus.

Sėkmingai vyksta pirmojo elektros stoties katilo išbandymai. Šio unikalio 115 atmosferų aukšto spaudimo agregato svoris 1200 tonų, o aukštis lygus 10 aukštų namui.

Kolektyvas deda visas pastangas baigti centrinio valdymo punkto, o taip pat cheminio vandens valymo ir daugelio kitų objektų darbus.

Viso Pabaltijo Valstybinėje rajoninėje elektros stotyje bus 6 turbinos po 100 tūkstančių kilovatų galingumo kiekviena.

Elektros stotis dirbs naudodama vietinį energetinį kurą — skalūnus.

Nuotraukoje: Pabaltijo valstybinės rajoninės elektros stoties mašinų salė.

V. Gorbunovo nuotr. (TASS).

suvažiavimo teorinės problemos. Šiuose politrateliuose ir seminaruose jau įvyko po 2—3 užsiėmimus. TSKP istorijos ratis vietinio ūkio valdyboje pirmuosius du užsiėmimus paskyrė susipažinimui su naujai išėjusiu TSKP istorijos vadovėliu: apibendrinti naujieji teiginiai, paliešti šiame vadovėlyje. Po to politratelio klausytojai nutarė studijuoti paskutiniuosius TSKP istorijos laikotarpius, pradedant nuo istorijos kurso 14-ojo skyriaus. Politratelio klausytojai mokslo metais numatė organizuoti temines ekskursijas, aplankyti keletą kinofilmų. Taip klausytojai kolektyviai jau žiūrėjo kinofilmą „Motina“. Kinofilmas buvo aptartas eiliniame užsiėmime, kurio kadrai pagilino, vaizdžiai padėjo klausytojams prisiminti 1905—1907 metų revoliucijos įvykius Rusijoje.

Turiningai veikia ir seminarai. Žinoma, jų darbo metodika pasižymi aukštesne, savarankiško klausytojų darbo su knyga forma. Užsiėmimuose pranešimus daro patys klausytojai, ir tie pranešimai susilaukia klausytojų pasisakymų, papildymų, pataisymų, kuriuos apibendrina seminarų vadovai. Pavyzdžiui, Turmanto vidurinėje mokykloje spalio mėn. 29 dieną įvykusiame seminare pranešimus tema: „Iki kapitalistinės formacijos“ darė mokytojas drg. N. Safonenko ir L. Gasparavičiūtė. Po to įvyko įdomios diskusijos, parodžiusios reikiamą medžiagos žinojimą.

Tačiau ne visas partinio švietimo tinklas laiku pradėjo mokslo metus. Pavėluotai pirmieji užsiėmimai įvyko „Pirmūno“ ir „Aušros“ kolūkiuose, Stelmuzės tarybinio ūkio žemės ūkio ekonomikos rateliuose, finansų banko darbuotojų, Puškino vardo, M. Melnikaitės vardo

kolūkių TSKP istorijos rateliai. Nesavalaikės mokslo metų pradžios priežastys niekuo nepateisinamos. Pvz. Puškino v. kolūkio pirmininkas drg. Kravčenko spalio mėnesio pabaigoje reikalavo propagandisto drg. Jurevičiaus netrukdyti klausytojų, nes jie kasą bulves. „Pirmūno“ kol. pirmininkas drg. Vaitkevičius ir partinės organizacijos sekretorius drg. Zukauskas neturėjo irgi laiko pagalvoti apie politinį komunistų ir aktyvo mokymąsi. O M. Melnikaitės v. kolūkio partinės organizacijos sekretorius drg. Malakauskas du kartus numatytų užsiėmimų metu buvo nebūlavęs.

Bet dar blogiau, kai atskiruose kolūkiuose dar neįvyko nė vieno užsiėmimo politratelyje. Štai, politratelis TSKP istorijai studijuoti buvo sudarytas J. Zemaitės vardo kolūkyje, kuriam vadovauti patvirtintas propagandistas drg. V. Uborevičius. O ligšiol nesusirenka šio ratelio klausytojai. Matyt, kolūkio partinė organizacija ir jos sekretorius drg. Pivarauskas atitolę nuo partinio švietimo klausimų ir jais visai nesidomi. Neįvyko pirmasis užsiėmimas ir ratelyje, sudarytame „Už taiką“ kolūkyje...

Toks atskirų kolūkių vadovų ir partinių organizacijų sekretorių politinio darbo nevertinimas nieko gero neduos. Susidariusi padėtis partinio švietimo tinkle atskiruose rateliuose yra skubiai taisytina. Kiekvienos pirminės partinės organizacijos, politratelio propagandisto, seminaro vadovo pareiga nenukrypstanti vadovautis mokslo metų programomis, rekomenduotomis TSKP CK, mokslo metų eigoje praveisti politrateliuose 22—23 ir seminaruose 16—18 užsiėmimų.

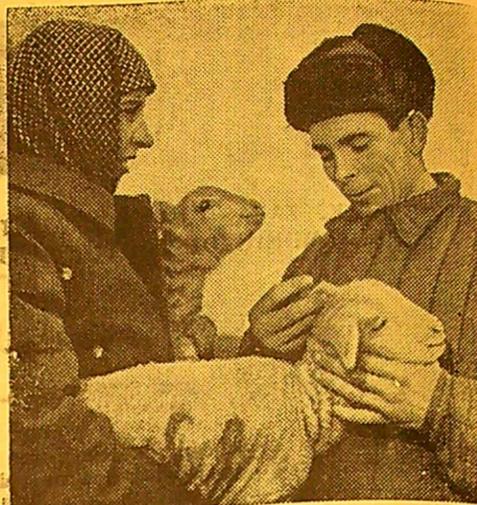
A. Sinonienė
politšvietimo kabineto vedėja

SUTINKANT TSKP CK PLENUMĄ

STAVROPOLIO KRAŠTO gyvulininkystės darbuotojai pasiekė žymių laimėjimų didinant švelniavilnių avių bandą ir jų produktyvumą. Palyginus su 1953 metais ji jau padidėjo beveik 2 kartus, o vilnos gamyba atitinkamai išaugo nuo 16 iki 28,4 tūkstančio tonų.

Svarbus rezervas didinant gyvulininkystės produkciją — geriausių ūkio avininkystės darbuotojų — pirmūnų sukauptas patyrimas.

Kočiubėjaus rajono Stalino vardo kolūkis — stambus daugiapakšis ūkis — turi 27 tūkstančius avių. Šiais metais kolūkio avių augintojai padavė valstybei 141.700 kilogramų vilnos. Senas aviganis komunistas I. Malašenko vienas iš pirmųjų krašte pritaikė avių ėriavimą tris kartus per dvejus metus ir pasakė apie tai N. S. Chruščiovui, kada jis lankėsi šiame kolūkyje 1958 metų spalio mėnesį. Šių metų sausio mėnesį I. Malašenko parąšė drg. N. Chruščiovui, kad šis metodas pasirodė naudingas ir iš kiekvieno šimto avių 1958 m. vidutiniškai gauta po 284 ėriukus. Dabar krašte 30-čiai procentų ėriavėdžių taikomas trikartinis ėriavimas per dvejus metus, o Stalino vardo kolūkio avių ban-

dose šis metodas pritaikytas pilnuotai.

Komunistas Malašenko neapsiribojo pasiektu. Valentino Gagano vos pavyzdžiui jis perėjo dirbti prie atsiliekancio aviganiao Samanenkos bandos ir jau pasiekė nemažų laimėjimų: iš 264 ėriavėdžių gauta 334 ėriukai.

Nuotraukoje: vyriausias aviganis I. Malašenko apžiūri ėriukus.

V. Michalevo nuotr. (TASS).

KOMJAUNIMO PATRULIS

Turmanto kultūros namuose vyksta jaunimo vakaras. Linksmi sukasi poros, liejasi muzikos garsai, dainos. Kolūkių jaunimas šiandien linksmis tikrai nuosirdžiai. O prieš metus kitas tame pačiame klube pasilinksminimai kartais ašaromis baigdavosi. Būdavo, įsibrauna į salę du trys išgėrę bernai ir sugadina linksmą jaunimo nuotaiką, o ne tai ir vakarą išvaiko.

Praeitais metais „Lenino atminimo“ kolūkio komjaunimo organizacija (sekretorius Valerijus Kozlovas) višiuomeninės tvarkos pažeidėjams paskelbė griežtą kovą. Šiemet sudaryta laisvanoriška draugovė viešajai tvarkai palaikyti. Šiandien ši draugovė jungia 20 komjaunuolių, jai vadovauja Mečislavas Ruseckis. Jaunimo vakarų, masinių vaikštynių metu tvarkos palaikymui organizuojamas komjaunimo patrulis iš 3—4 asmenų. Ir reikia pasakyti, kad komjaunuoliai padirbėjo tikrai aktyviai. Labiausiai pažymėtini VLKJS nariai Natali-

ja Desiatnikova, Ivanas Kopytkovas, Valerijus Kozlovas, Zinaida Kuznecova. Komjaunuoliai pasiekė to, kad jaunimo vakaruose dabar ne tik nebeįvyksta pėstynių, bet kultūros namų ėmė vengti visi išgėrę piliečiai. Atsitiko, kad į kultūros namus jaunimo vakaro metu užėjo broliai Semionas ir Jakovas Sventickiai. Jie, tiesa, netriukšmavo, bet komjaunimo patrulis pastebėjo, kad Sventickiai jau, kaip sakoma, burnelę išlenkė, pusiausvyros nebeišlaikė. Broliai buvo paprašyti palikti kultūros namus, o sekančią dieną milicijai sumokėjo piniginę baudą už viešosios tvarkos pažeidimą. Panašiu būdu pažeidusį viešąją tvarką pilietį Zubkovą komjaunuoliai perdavė Zarasų liaudies teismui, kur jis buvo nubaustas 5 paramis daboklės.

Kai kuriuos viešosios tvarkos pažeidėjus komjaunuoliai, paprašę apleisti kultūros namus, sekančią dieną išsikviečia pasiaiškinti. Tokiu būdu buvo sugė-

dinti Ivanas Griškevičius, Timofiejus Prokofjevas, Petras Tatarinovičius. Minėti vyrai, prieš einant į kultūros namus, dabar iš tolo vengia alkoholinių gėrimų.

Maža to, kad komjaunimo patrulis budriai stebi tvarką kultūros namuose. Jis tapo ir Turmanto gyvenvietės gatvių šeimininku. Pastebėjo komjaunuoliai vietos kolūkio sunkvežimio vairuotoją Stanislavą Stankevičių vedantį automašiną įtartinu tiesumu. Laisvanoriškos draugovės viešajai tvarkai palaikyti pirmininkas M. Ruseckis sustabdė mašiną, išlaipino iš kabinos išgėrusį šoferį ir perdavė jį milicijos organams.

Teisingą kovą veda Turmanto komjaunuoliai, palaikydami viešąją tvarką. Lieka tik palinkėti jiems dar didesnių laimėjimų.

M. Lozačenkoviene
„Lenino atminimo“ kolūkio partinės organizacijos sekretorė,
L. Pimanovas
milicijos skyriaus apyl. igaliojinis

ESMINIS SKIRTUMAS

tarp protinio ir fizinio darbo

BUS LIKVIDUOTAS

Mes esame liudininkais žygdarbių, kurie rodo Tarybų šalies žengimą į komunizmą. Vienas darbininkas Maskvos mažojo litražo automobilių gamykloje valdo ištiesią automatinę liniją. Vienas šachtininkas vairuoja anglies kombainą. Zingsniuojantį ekskavatorių valdo taip pat vienas mašinistas. Du traktorininkai gali aptarnauti 6—8 traktorius, aprūpintus automatinio Logino valdymu...

Koks šių žmonių darbas — fizinis ar protinis? Juk visi jie, norėdami gerai aptarnauti sudėtingas mašinas ir stakles, turi daug žinių, turėti specialų techninį išsilavinimą. Arba, imki-

me plieno lydytoją. Be fizinio darbo, jis dar apskaičiavimus, kontroliuoja gamybos eigą ir t.t., tai yra dirba protinį darbą, kuris, reikia pažymėti, užima 58 procentus jo darbo laiko.

Kas gi vyksta? Plačiai mechanizavus ir automatizavus gamybą iš pagrindų pasikeičia darbo pobūdis: palaipsniui išnyksta „grynai fizinis“ darbas, atsiranda naujas darbininko tipas — darbininkas-technikas, darbininkas-inžinierius, kolūkietis-mechanikas, kolūkietis-zootechnikas. Palaipsniui likviduojamas esminis skir-

tumas tarp protinio ir fizinio darbo.

Tai didis socializmo iškovojimas. Kapitalistinėje višiuomenėje tarp protinio ir fizinio darbo yra gilus priešingumas. Išnaudojami pavertę protinį darbą savo monopolija. Liaudies mąsėms jie paliko varginantį fizinį darbą. Intelligentai ten tarnauja išnaudotojams.

Po socializmo pergales tarp šalyje priešingumas protinio ir fizinio darbo buvo panaikintas. Dideli pertvarkymai ekonomikoje ir socialiniuose santykiuose, didžiulis liaudies švie-

timo užmojis priartino darbo įvykdymas. Tolesnė techninė pažanga pramonėje ir žemės ūkyje, elektrifikavimas, gamybinų procesų kompleksinis mechanizavimas ir automatizavimas reikalauja techniškai paruoštų ir kultūringų darbuotojų. Be to negalima smarkiai pakelti socialinės ekonomikos, kad būtų pereita prie komunizmo. Reiškia, likviduoti esminį skirtumą tarp protinio ir fizinio darbo komunistinei visuomenei yra gyvybiškai būtina.

Komunistų partija paruošė konkrečius kelius šiai problemai išspręsti. Septynmečio plane numatyta žymiai išvystyti bendrąjį vidurinį išsilavinimą miestuose ir kaimo vietovėse, išplėsti vakarinį ir neakivaizdinį aukštąjį ir vidurinį specialųjį mokslą, daugiau steigti

Septynmečio plane numatyta žymiai išvystyti bendrąjį vidurinį išsilavinimą miestuose ir kaimo vietovėse, išplėsti vakarinį ir neakivaizdinį aukštąjį ir vidurinį specialųjį mokslą, daugiau steigti

Septynmečio plane numatyta žymiai išvystyti bendrąjį vidurinį išsilavinimą miestuose ir kaimo vietovėse, išplėsti vakarinį ir neakivaizdinį aukštąjį ir vidurinį specialųjį mokslą, daugiau steigti

O skaitytojų mažai...

Bernotiškių apylinkės biblioteka. Palei sienas ir kambario viduryje stovi lentynos knygų. Dalis jų, netilpusių į lentynas, sukrautos tiesiog ant grindų.

— Pasirinkimas skaitytojams yra neblogas, — sako bibliotekos vedėja drg. Chriščenavičiūtė. — Virš 3000 tomų įvairių knygų turime.

Taip, šiuo atžvilgiu biblioteka gana turtinga. Čia galima surasti daug rusų klasikų, tarybinių bei pažangiųjų užsienio rašytojų kūrinių. Bibliotekoje gausu literatūros žemės ūkio klausimais.

— O kiek skaitytojų turite?

Vedėjos žvilgsnis nuslysta į ant stalo sukrautą nedidelį pušelį krotelių.

— Stai jie visi čia surašyti, — atsakė ji rodydama korteles.

Šiuo metu skaitytojų skaičius siekia vos 80 žmonių. Didesnė jų dalis — mokiniai. Visai mažai kolūkiečių.

Kodėl gi nesidomi knyga eiliniai žemdirbiai? Juk vien „Raudonojo Spalio“ kolūkyje priskaitoma apie 180 kolūkiečių kiemų. Beveik kiekviename iš jų galima sutikti raštingą žmogų. Tačiau knygą retai kur surasi.

Kalčiausia dėl to, aišku, biblioteka. Juk paskutiniu metu jos vedėja Chriščenavičiūtė beveik visai nedirba su skaitytojais. Knyga kolūkiečių tarpe labai silpnai propaguojama. Labai retai

biblioteka rengia knygų aptarimus. Stai, paskutinis knygos aptarimas buvo dar kovo mėnesį, kada skaitytojai aptarė M. Sluckio knygą „Geri namai“. Nuo to laiko nebuvo nei aptarimų, nei skaitytojų konferencijų, nei kitų masinių priemonių.

Biblioteka neturi vadinaimų knygnešių, kurie galėtų nunešti knygas toliau gyvenantiems kolūkiečiams. Juk tik dėl to iš skaitytojų tarpo iškritė senas kolūkietis Juozas Rinkevičius. Pas jį dar nuo liepos mėnesio nepakeista knyga. Pačiam jam toloka, o, be to, ir sunku ateiti į biblioteką. Daugiau niekas tuo nepasirūpino. Nuo kovo mėnesio nepakeičia knygos Valentina Rinkevičiūtė, nuo birželio —

Jadvyga Kochankaitė. Bibliotekos vedėja tai žino, bet kol kas nesiima jokių žygių suaktyvinti skaitytojus, padėti jiems. Galėtų rimtą pagalbą bibliotekai teikti jos taryba, bet ji apsnūdusi. Biblioteka neturi suorganizuoti kelionių į bibliotekas kitur. O juk jas galima įsteigti kiaulių bei stambiųjų raguočių fermose. Gyvulių augintojai noriai įsilietu į skaitytojų gretas.

Didelį vaidmenį turi ir pačių bibliotekos patalpų paruošimas skaitytojų priėmimui. Bet ir tuo negali pasigirti Bernotiškių biblioteka. Čia trūksta plakatų

bei stendų, propaguojančių tarybinę knygą, nėra rekomenduojamų knygų sąrašo. Be to, bibliotekoje šalta. Čia rimtą priekaištą tenka padaryti Bernotiškių apylinkės Tarybai, kuri iki šiol bibliotekos neaprupino malkomis. Tuščios sienos ir šaltos patalpos, žinoma, nevilioja skaitytojo, ir nei dieną, nei vakarais bibliotekoje nepamatysi kolūkiečių, jaunimo.

Drg. Chriščenavičiūtei reikia pagerinti darbą su skaitytojais, tarybinės knygos propagavimą, bet tame jai turi padėti „Raudonojo Spalio“ kolūkio partinė organizacija, apylinkės Taryba, rajono kultūros skyrius.

J. Vernalis

Specialybė jau yra

Vakaras. Jau seniai pasibaigė mokykloje užsiėmimai. Vieni dar ruošia pamokas, kiti jau ilsisi, tretį užsiiminėja fizikultura. O dešimto-klas Rimantas Slapšinskas savo laisvalaikį praleidžia mokyklos dirbtuvėse. Jį jau seniai domina tekintojų amatas. Dabar jis jau dirba dvejopomis — metalo ir medžio — tekintimo staklėmis.

Mokytis tekinti Rimantas pradėjo mokyklos dirbtuvėje, paskui gilino savo žinias vietinio ūkio valdybos mechaninėje dirbtuvė-

je. Jis įsisavino sraigčių, sriegių, kaiščių tekintimo būdą. Tekino skriemules elektros motorams, velenus transmisijoms.

Rimantas domisi ir obliavimo darbais.

Visi jo dirbiniai — geros kokybės. Mechaninių

dirbtuvių kvalifikacinė komisija suteikė jam 3-čio atskyrio tekintojų kvalifikaciją.

Vaikinas gerai įsisavina teorinę medžiagą ir reguliariai užsiiminėja mokyklos dirbtuvėse. Dabar jis užimtas medžio tekintimo darbais, gamina kauliukus skaitytuvams. Jis ir „mokytojas“ dirbtuvėje: dabar moko tekintimo darbo devintoką Jevlampijų Balabkiną.

— Baigęs mokyklą, — sako Slapšinskas, — ruošiuosi dirbti gamykloje ir neakivaizdiniu būdu mokytis techniką.

Teisingą kelią pasirinko abiturientas. Mokykloje jis gavo žinias ir specialybę ir pasiruošė įsijungti į darbu verdantį gyvenimą.

Nuotraukoje: Rimantas Slapšinskas mokyklos dirbtuvėje prie tekintimo staklių.

P. IVANOVAS
Zarasų II vidurinė mokykla.

VIENOJE MOKYKLOJE

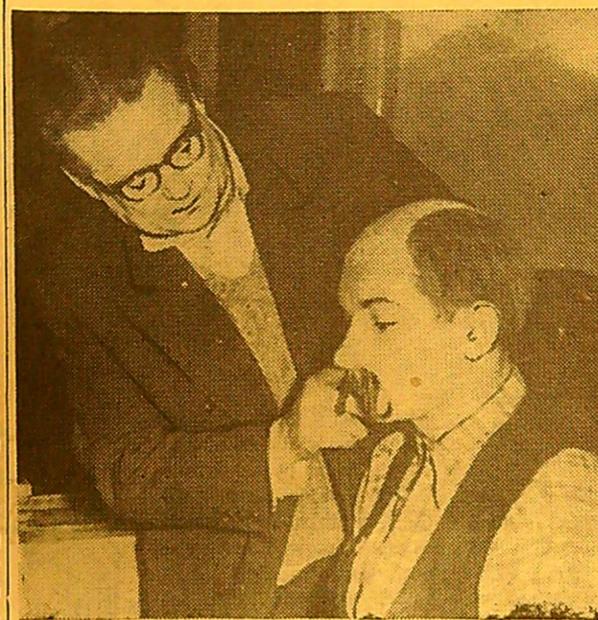
Antazavės vidurinės mokyklos jaunieji technikai savo jėgomis atremontavo mokyklos sunkvežimį. Jaunieji remontininkai nuodugnai susipažino su motoro veikimu, vairo įrengimu, stabdžių sistema ir kitomis mašinos dalimis. Mokyklos sunkvežimiu naudosis moksleiviai, norintieji išmokti jį vairuoti.

Artimiausiu laiku moksleiviai pradės remontuoti mokyklos traktorių.

A. Pučinskas

Kiekvieną savaitę atskirose klasėse suvedami mokslo pažangumo, drausmės ir švaros rezultatai. Blogiausiai klasei mokykloje yra įteikiama pereinamoji šluo-
ta.

K. Paunksnis

TAIP PRASIDĖJO DRAUGYSTĖ

Raitam arkliu nepavyti naujienos. Ir vos besileidžiančioj saulėj padūmavo Sniukštų kalneliai, mokyklos salė prigužėjo pilna pilnutėlė žmonių. Obuoliui nukristi nebuvo vietos, kai prasiskleidė uždanga ir žiūrovai išvydo Zalduokų sodybą. Ne iš karto sniukštiečiai atpažino ūsočių Sapiegą — vikrus ir energingas Vladas Vaicekauskas, kol-

ūkio komjaunimo organizacijos sekretorius, mokėjo gerai „nuduoti“. Gėrėjosi kaimynėliai ir Paukštyte — abituriente Aldona Andrijauskaitė, dirbančia kiaulininke, ir Morta — abituriente Leokadija Pupeikyte, ta pačia, kuri dirba ir studijuoja biologiją. Bet visų dėmesį prikaustė pasirodęs senis Zalduokas. Trumpais kailinukais apsilvėkęs valstietis, sėdįs trečioje eilėje, net pamiršo, kad žiūri į sceną — tokių Zalduokų daug jis buvo sutikęs gyvenime, ir, rodos, pasivaideno prabėgę metai... Taip puikiai vaidino Napoleonas Nakas. Nusipelnęs artistas ir kolūkio saviveiklininkai! Bene pirmas toks įvykis respublikoje...

...Teatro ir kolūkio draugystė užsimezgė prieš pustrėčio mėnesio, kai LTSR Akademiniis teatras aplankė Vinco Kudirkos vardo artilę. „Vandens lelijos“ spektaklis įvyko... erdviame klobime. Pirmuosiuose suoluose iš sukaltų lentų tuokart sėdėjo abiturientų brigados nariai.

— Feliksai, matai, kaip natūraliai ir gyvai viskas išsina, — niuktelėjo į pašonę kaimynui abiturientų „režisierius“ Antanas Kavaliuskas. — Ir taip su aktoriumi N.

liauskas. — Pasimokyk. Kad abiturientai seka spektaklį ne eilinio žiūrovo akimis, tą patį vakarą sužinojo aktorai. Su dideliu susidomėjimu jie klausėsi jaunųjų kolūkiečių, kaip tie pastatė Olšanskio „Po laukine obelėle“, K. Sajos „Septynios ožkenas“ ir net A. Vieniolio „Prieblandą“. Daug vertingų patarimų abiturientai išgirdo, daug ko įdomaus sužinojo.

— Tikime, kad mūsų ryšys nenutrūks, — pasakė teatralai išvažiudami.

Vilniečiai nepamiršo vaikinių ir merginų iš tolimos Aukštaitijos. Kada respublikoje prasidėjo „teatrinė savaitė“, jaunieji kudirkiečiai keturias dienas viešėjo Akademiniame dramos teatre, žiūrėjo spektaklius, aptarė juos, susitiko su aktoriais, kurie mielai atskleidė saviveiklininkams savo meno „paslaptis“. Vienas toks susitikimas įvyko su LTSR nusipelnusiu artistu N. Naku.

...Prieš kiek laiko Antanas Kavaliuskas brigados nariui Vaicekauskui buvo pasiūlęs:

— Atmeni, Vlada, Kriauinių vidurinėje mokykloje „Zalduokynę“ statėme... Pamėginam, a?

— Čia jėgos didesnės, išeis, — pritarė Vladas.

Ir taip su aktoriumi N.

Naku — daugkartiniu Zalduoko vaidmens atlikėju susitikimas buvo neatsitiktinis.

— Įdomu, kaip jūs surežisavote šį puikų Dauguviečio kūrinį? — pasiteiravo Nakas. — Kad taip nuvažiavus, pasižiūrėjus...

— Atvažiuokite, būtinaiusia!

— Jeigu atvažiuosiu, ar priimsite mane į savo spektaklį? — pasisiūlė nusipelnęs artistas.

Daugelis tuokart pagalvojo, kad Napoleonas Nakas juokauja. Bet kai Nakas ėmė teirautis, kada jam reikės atvykti, abiturientai ne juokais susirūpino.

...Ir štai senis Zalduokas, — toks Zalduokas, kokių dar nematė saviveiklininkų scena, — trankosi ant prieklėčio, barasi ant samdinės Paukštytės. O pirmajame suole, kaip tuomet abiturientai, sėdi Stalininės premijos laureatas P. Zulonas, kolūkio pirmininkas A. Bagdonas, pro jų pečius žvalgo si Aldonos Andrijauskaitės draugės iš fermos.

Nuotraukoje: — Štai koks turi būti Sapiegas, — sako Napoleonas Nakas, baigęs ruošti scenai šio vaidmens atlikėją Vladą Vaicekauską.

A. Matiuko tekstas
P. Ivanovo nuotr.

V. Kudirkos vardo kolūkis,

Reikla mėlyno rašalo — pirk ir raudoną

Pririkė rašalo. Bet Zarasų universalinės parduotuvės pardavėja paaiškino, jog rašalas parduodamas tik komplektais — po dvi bonkutes: mėlyno ir raudono, ir čia pat piktai žodžiu apdovanojo neišmanėlius, sugalvojusius išleisti tokius komplektus. Pilnai sutinkame su ja. Bet ra-

šalas jau krautuvėje. O raudonasis — pirkėjams beveik nereikalingas. Reikėjo gi susitarti su tiekėjais ir iškomplektavus neturintį paklausus rašalą pakeisti į kitą tinkamą prekę. Kodėl dabar pirkėjas, pirkdamas mėlyną rašalą, turi mokėti už jam nereikalingą raudoną?
N. Novikovas

darbininkų ir kaimo jaunimo vakarinių mokyklų. Moksleivių skaičius aštuonmetėse ir vidurinėse mokyklose 1965 metais padidės iki 38—40 milijonų žmonių. Didžiulį vaidmenį suvaidins liaudies švietimo pertvarkymas.

[veikiant esminį skirtumą tarp protinio ir fizinio darbo didelis vaidmuo tenka gamybos novatorių ir komunistinio darbo brigadų judėjimui. Paprastai, gamybos novatoriai — aukštos kultūros žmonės, turį platų bendro lavinimo ir techninį akiratį žmonės. Tarp jų ir inžinierių jau dabar sunku rasti esminių skirtumų.

Svarbi sąlyga esminiam skirtumui tarp protinio ir fizinio darbo likviduoti yra partijos numatytas darbo dienos ir darbo savaitės su-

trumpinimas. Perėję prie sutrumpintos darbo dienos socialistinės visuomenės darbo žmonės galės įsigyti daugiau žinių, geriau vystyti savo fizinius ir dvasinius sugebėjimus.

Visapusiškai išvystčius gamybinės jėgas, mechanizavus ir automatizavus gamybą, pakilus masių kultūrai bus galima likviduoti ne kvalifikuotą sunkų fizinį darbą. Jau 1965 metais sunkus rankų darbas visur bus pakeistas mašinomis. Kompleksiškai mechanizuojant leksiškai mechanizuojant visus gamybinius proecsus ir toliau vystant kultūrą esminis skirtumas tarp protinio ir fizinio darbo palaipsniui nyks.

Esant komunizmui, išnyks riba ir tarp darbininkų klasių, inteligentų ir valstiečių.

Išliks tik tam tikras skirtumas, kuris priklausys nuo žmonių veiklos pobūdžio. Pavyzdžiui, vadovaujančių jmonių darbuotojų darbo sąlygos skirsis nuo betarpiškai gamyboje dirbančių žmonių sąlygų. Bet tai bus neesminiai skirtumai. Aukštas išsilavinimo lygis ir visapusiškas komunistinės visuomenės darbo žmonių išsivystymas įgalins kiekvieną jų pažinti eilę gamybos sričių ir panaudoti šias žinias pagal sugebėjimus.

Esminiam skirtumui tarp protinio ir fizinio darbo likviduoti svarbu ne tik sukurti objektyvias prielaidas, bet ir vystyti tarybinių žmonių aktyvumą, mobilizuoti juos į kovą už didžiulių išplėstinės komunizmo statybos planų įvykdymą.

V. Bystrovas

TARYBŲ SAJUNGA PAVYS JAV

Vakaruose ilgus metus vyravo buržuazinės propagandos skleidžiama nuomonė, kad socialistinė ūkio sistema niekuomet negalėsianti nei priartėti prie kapitalistinės ekonomikos vystymosi lygio. Gyvenimas sugriovė šias pažiūras.

Tarybiniai žemės palydovai ir kosminės raketos, milžiniškos gamyklos ir elektrinės, laimėjimai tūkstantais naudojant atominę energiją galutinai palaidojo mitą, kad kapitalizmas esąs pranašesnis už socializmą. Tarybinių ekonominių planų niekas nebesiryža vadinti „propagandiniiais“. Priešingai, juos dabar kruopščiai nagrinėja Vakarų ekonomistai ir politiniai veikėjai, kurie vis dažniau daro kapitalizmui nepalankias išvadas.

Siuo atžvilgiu būdingi specialiam JAV kongreso pakomisijai pateikti žymių ekonomistų pranešimai, kuriuose lyginamas TSRS ir JAV ekonomikos vystymasis. Juose pripažįstama, kad TSRS, vystydama ekonomiką, pavys JAV. Tokio patvystymo atžvilgiu. Siomis

Poilsio valandai

FIZIKO ATSAKYMAS

Zymus atominės energijos specialistas daktaras Robertas Openheimeris, sekęs pirmosios atominės bombos gamyją, skaitė pranešimą Amerikos kongreso nariams apie šį baisųjį ginklą. Vienas kongresmenas jį paklausė, ar galima kaip nors apsaugoti nuo atominės bombos veikimo.

— Zinoma, — tvirtai atsakė fizikas.

O kokia tai priemonė? Daktaras Openheimeris lėtai apžvelgė susirinkusius ir dar tvirtiau tarė:

— Talka!

ANGELŲ TĖVAS

1875 m. amerikietis pastorius, kabedamas su koledžo rektoriumi, tvirtino, jog moksis daugiau nebegalės žengti į priekį, kadangi jau išrasta visa, kas buvo galima.

Direktorius pasipriešino: — Po penkiasdešimties metų žmonės skraidys kaip paukščiai.

Dvasininką nustebino toks drąsus pareiškimas, ir jis pasipiktinęs pareiškė: — Skraidyti gali tik angelai. Kiekvienas, kas kitaip galvoja — bedievis!

Šis dvasininkas buvo M. Raitas. Likimas iš jo karčiai pasityčiojo. Du jo sūnūs Orvilis ir Vilburas po 30 metų jau išgarsėjo kaip vieni iš pirmųjų lakūnų.

GERAI PASLĖPĖ

Zymus danų fizikas, Nobelio premijos laureatas Nilsas Boras, gelbėdamasis nuo hitlerinų okupantų, 1943 m. pasitraukė iš Kopenhagos. Bijodamas imtis su savim auksinį Nobelio premijos medalį, ištirpino jį karališkoje degtinėje, ir tirpalą paslėpė savo laboratorijoje. Po karo grįžęs į namus, jis cheminiu būdu išskyrė iš tirpalo auksą ir užsakė iš jo pagaminti tą patį medalį...

TARPTAUTINĖ APZVALGA

požiūrio laikosi ir kalbėjęs šio pakomisijos posėdyje JAV centrinės žvalgybos valdybos vadovas Alenas Dalesas. Jis ypatingą dėmesį atkreipė į tai, kad Tarybų Sąjungos ekonomikos augimo tempai žymiai viršija Amerikos ekonomikos augimo tempus. Dauguma Vakarų specialistų, pareiškė A. Dalesas, sutinka, kad nuo 1950 metų TSRS pramonės gamyba kasmet padidėdavo 9—10,5 procento. Jungtinėse Amerikos Valstijose, kaip žinoma, šis padidėjimas neviršydavo 3 procentų. A. Dalesas ragino „rimtai“ pažiūrėti į TSRS septynmečio plano uždavinius; šį planą įvykdžius, anot jo, „sumažės dabartinis atitrūkimas tarp Tarybų ir JAV pramonės gamybos“.

TSRS ekonominės galios pripažinimas verčia JAV valdančiuosius sluoksnius, ypač įmonininkus, peržiūrėti savo pozicijas Tarybų Sąjungos — Amerikos ekonominio bendradarbiavimo

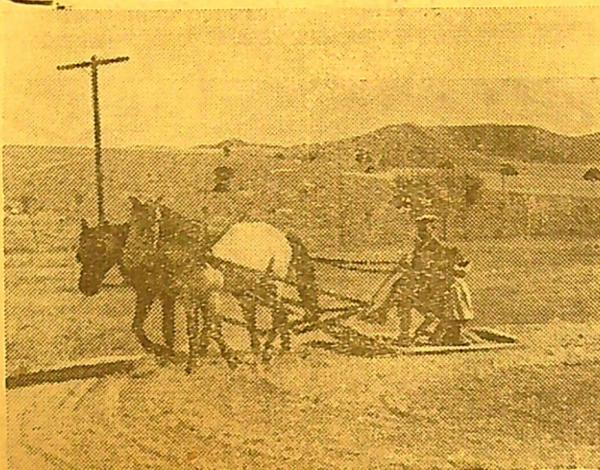
dienomis Jungtinėse Amerikos Valstijose įvykusioje konferencijoje, kurią surengė Amerikos administratorių asociacija (viena įtakingiausių JAV verslininkų organizacijų), daugelis kalbėtojų reikalavo plėsti Tarybų Sąjungos — Amerikos prekybą. Garlaivininkystės kompanijos „Mur-Makormak Lains“ pirmininkas Robertas Li pareiškė esąs įsitikinęs, kad JAV galės gauti „daug naudos iš prekybinių santykių su Rusija“.

Tarptautinės prekybos klausimų specialistas Stefanus Rendas, kuris laikosi tokios pat nuomonės, pareiškė: „Mes turime skaitytis su tuo, kad laikai pasikeitė“.

Su šiais blaiviais samprotavimais negalima nesutikti. Laikai iš tikrųjų pasikeitė. Jėgų santykis tarptautinėje arenoje dabar krypta TSRS ir visos socialistinės stovyklos naudai, naudai tų, kurie stoja už savitarpiskai naudingą ekonominį visų šalių bendradarbiavimą, už taikų sambūvį.

N. Čigiris

KAPITALO ŠALYSE

TURKIJA. Valstiečių padėtis šalyje ypatingai sunki. Turkijos spaudos duomenimis 16,5 proc. ūkių visai neturi žemės. 69 procentai valstiečių valdo tik 28 procentus žemės. O dvarininkams priklauso 0,7 viso dirbamos žemės ploto. Žemę valstiečiai dirba primityviais įrankiais. Nuotraukoje: valstietis kulia javus. (TASS).

TOKIE FILMAI

BUS DEMONSTRUOJAMI SEKANČIĄ SAVAITĘ

„SERŽANTAI“ (visiems) ir „JAUNYSTĖS METAI“ (visiems)	24—25	„KIEVIETĖ“ II serija (suaugusiems) ir „NENUGALIMI“ (visiems)	24 ir 27
Vajesiškis	24—25	Sunelė	24 ir 27
Kapūstynė	27—28	Lupenka	25 ir 28
„KUR TU, MANO DRAUGE“? (suaugusiems) ir „SOMBRERO“ (visiems)		Riešutinė	26 ir 29
Stelmužė	24	„ADOMAS NORI BŪTI ŽMOGUMI“ (suaugusiems) ir „IŠ MANO GYVENIMO“ (visiems)	
Raudinė	25—26	Antazavė	24
Ažubaliai	27	Samaniai	26
Mukuliai	28—29	Vadminiai	27
„TĖVŲ NAMAI“ (suaugusiems) ir „GEGUŽĖS ŽVAIGŽDĖS“ (visiems)		Sniukštai	28
Kimbartiškės	24 ir 27	Antazavė	29
Zavisiškiai	25 ir 28	„VANIA“ (suaugusiems) ir „JIE BUVO PIRMIEJI“ (visiems)	
Stačiūnai	26 ir 29	MMS	24 ir 27
		Imbradas	25 ir 28
		Zatokai	26 ir 29

Registruoja santuoką

Zarasų rajono civilinės metrikacijos biuras praneša, kad žemiau išvardinti asmenys padavė pareiškimus dėl santuokos užregistravimo:

1. PETROVAS Sergejus Jakovlevičius, gim. 1933 m., gyv. Vilniuje, Šopeno g-vė Nr. 1-17, su pil. VAITKEVIČIUTE Ale, Prano d., gim. 1939 m., gyv. Zarasuose, Vilniaus g-vė Nr. 51-2.
2. ZYKOVAS Ivanas Saveljevičius, gim. 1936 m., gyv. Zarasuose, Puškino g-vė Nr. 37, su pil. BIRULINA Tatjana Vasiljevna, gim. 1939 m., gyv. Zarasuose, Donelaičio g-vė Nr. 54.

Ekranas „MANO DRAUGAI“

...Aukštaitijos kalneliukai ir nuosienai, su atmerktomis ežerų akimis, šilais ir gojelais. Per tuos rudėjančius laukus žingsniuoja Universiteto auklėtinis Algirdas Bagdonas, vykdamas dirbti į Zarasų rajono Vinco Kudirkos vardo kolūkį.

...O kolūkyje ant apšepusio prieklėčio sėdi vyrai. Tylius, palinkę, prislėgti ir kažko lūkuriodami. Jų rankos — didelės, plačios, darbo išsilgusios valstiečio rankos. Ir moterėlės dalinasi naujienomis — žinia kokiomis. Šitie tylūs vyrai ir šitos kalbės moterėlės jau pergyveno ne vieną kolūčio pirminką... Tai pirmieji kino apybraižos „Mano draugai“ kadrai, kupini įtampos, kuri nepalieka žiūrovo per visą kūrinį, versdami jį su įdomumu sekti filmo vaizdus.

Filmo režisierius-operatorius V. Starošas jautriai ir įdomiai kuria pažinties su filmo herojais atmosferą. Nuo ko pradėti naujam pirminkui? Kaip prakalbinti tyliuosius kolūčio vyrus, ir kad jų geros rankos pakiltų darbui? Ir moterėles, kad galėtų dalintis geromis naujienomis?

Nelengva buvo naujam kolūčio vadovui. Bet, atrodo, nelengviau buvo apybraižos kūrėjams — V. Starošui ir L. Braslavskui parodyti, kaip kolūkis brenda iš atsilikimo.

Pagal autorių sumanymą šioje kino apybraižoje į pirmąjį planą iškeliama Antazavės vidurinės mokyklos

abiturientų brigada, jos darbai ir gyvenimas kolūkyje. Kaip rodoma apybraižoje, naujasis kolūčio pirmininkas A. Bagdonas, keldamas kolūčių, remiasi savo „smogią-ūki, remiasi savo „smogią-ūkią brigada“ — abiturientais. Ten, kur sunkiausi darbo barai, — siunčiami šie jaunuoliai. Jie taiso pabirusius neišbrendamus kelius, rauna linus, dirba visuomeninio turto apskaitoje, sudraudžia girtuoklius, groja orkestre, pagaliau ilsisi.

Pamažu niūri šio kolūčio padangė skaidrėja. Kolūkiečiai, kaip rodo apybraiža, pagauti jaunuolių entuziazmo, pradeda dirbti su noru; kolūkyje įsisteigia orkestras, atidaromas dailės muziejus. Iš kolūčio slūnkina lauk, kaip pamuštas šuo, nuobodulus, degtinę ir prietariai...

Kino apybraiža „Mano draugai“ sukurta patyrusių menininkų. Režisierius-operatorius V. Starošas šiame naujajame savo kūrinyje pasirodo kaip talentingas menininkas, jautrus mūsų tarybinės tikrovės naujovėms. Jį bei scenaristą L. Braslavskį patraukė puiki patriotiška jaunųjų iniciatyva dirbti atsiliekančiame kolūkyje, uždegė juos kūrybine ugnele. Ja degdami, filmo autoriai sukūrė menišką, auklėjančią kino apybraižą. Ji šlovina darbą, rodo mūsų tarybinio jaunimo patriotiškumą, kviečia jaunimą į didžiuosius septynmečio barus.

Redaktorius
H. JURSYS

Sutrumpinta iš „Tiesos“.

Laikykite pinigus taupomiosiose kasose!

Valstybės darbo taupomosios kasos:

Priima indėlius

iki pareikalavimo, termininius, išlošiamuosius, sąlyginius ir į einamąsias sąskaitas.

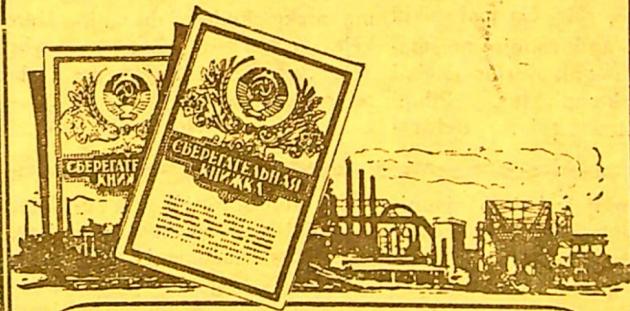
Išduoda indėlius

pirmu indėlininkų pareikalavimu;

Indėlininkų pavedimu

perveda indėlius iš vienos į kitą taupomąją kasą;

Išduoda ir apmoka akreditivus.

INDĖLIAI TAUPOMOSIOSE KASOSE PADEDA
TOLIAU VYSTYTI TSRS LIAUDIES ŪKĮ

Kino teatruose

- ZARASAI — „Naktinis reisas“ — 21—22 d. d.
DEGUČIAI — „Neturėk pinigų...“ (spalvotas) — 21—22 d. d.
TURMANTAS — „Pavogė tramvajų“ — 21—22 d. d.